

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 91

Číslo: 48

27. listopadu 2011

Cena: 7 Kč

V PRAZE-DEJVICÍCH JEDNALO CÍRKEVNÍ ZASTUPITELSTVO

Zasedání církevního zastupitelstva zahájil pobožností (text: L 19,1-10; píseň č. 54) bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta.

Po volbě zapisovatelů (Mgr. Jana Krajčířiká a Mgr. Ladislava Svobodová), ověřovatelů zápisu (Mgr. Iva Pospíšilová, Mgr. Benjamin Mlýnek, RNDr. Ivana Macháčková, Mgr. Jana Valsová, MUDr. Rudolf Göbl, Mgr. Eva Mikulecká, Mgr. Radek Zapletal), sčítatelů hlasů (Mgr. Eva Červená, Mgr. Jiří Musil a Mgr. Vladimír Moravec, DiS.), pracovního předsednictva církevního zastupitelstva (patriarcha ThDr. Tomáš Butta, Th.D., biskup ThDr. Jan Hradil, RNDr. Ivana Macháčková, místopředseda ÚR SR ing. Jiří Balajka, Mgr. Alena Naimanová, biskup ThDr. David Tonzar, Th.D., Mgr. Iva Pospíšilová, Mgr. Michael Štojdl, ing. Miroslava Studenovská) a stálého předsednictva církevního zastupitelstva (patriarcha ThDr. Tomáš Butta, Th.D., biskup ThDr. Jan Hradil, Th.D., místopředsedkyně ÚR ČR RNDr. Ivana Macháčková, místopředseda ÚR SR ing. Jiří Balajka, DrSc., Ing. Ivan Šembera, PhD., Mgr. Radek Zapletal, Mgr. Iva Pospíšilová, ing. Milan Liška, Mgr. Alena Naimanová, ses. Zdena Šlězová, PhD. Mgr. Bohdan Kaňák, br. Miroslav Sapík, Mgr. Michael Štojdl, biskup ThDr. David Tonzar, Th.D., ing. Miroslava Studenovská) schválilo církevní zastupitelstvo navržený jednací řád se změnou § 6, odst. 1 ve znění: "Církevnímu zastupitelstvu předseda patriarcha nebo usnesením stálého předsednictva CZ určený jeho člen."

Následovala rozprava o navrženém programu jednání. Církevní zastupitelstvo navržený program jednání schválilo, byl však doplněn bod: Zpráva o kontrole Ministerstvem kultury České republiky.

Pak církevní zastupitelstvo vzalo na vědomí přehled plnění usnesení minulého zasedání ze 4. června 2011.

Ve věci kontroly ministerstvem kultury se církevní zastupitelstvo rozhodlo dobrovolně dodržet silentium.

Ve věci protokolu o kontrolním zjištění církevního zastupitelstva:

1. Ukládá statutárním zástupcům církve v ČR, aby okamžitě zabezpečili odstranění případných administrativních nedostatků.

2. Ukládá, aby ústřední rada v ČR okamžitě zabezpečila analýzu protokolu předaného církvi.

3. Ukládá ústřední radě v ČR, aby do 30 dnů dokončila kompletizaci všech osobních spisů zaměstnanců.

Dále církevní zastupitelstvo uložilo bratru patriarchovi, aby do deseti dnů svolal zasedání ústřední rady a do 15. ledna 2012 zasedání stálého předsednictva církevního zastupitelstva k řešení výsledků kontroly.

Současně církevní zastupitelstvo pověřilo ústřední radu, aby do 15. ledna 2012 jmenovala ředitele úřadu ústřední rady.

Jednáním s médii církevní zastupitelstvo pověřilo bratra patriarchu a sestru dr. Macháčkovu.

Jednání církevního zastupitelstva pak pokračovalo prezentací projektu Památníku Mistra Jana Husa. Projekt by měl z hlediska integračního programu

Dokončení na str. 3

NÁVŠTEVA ROKYCANOVHO HUSITSKÉHO CENTRA V NAIROBI

Vraveli nám, že objavovať čaro Afriky znamená pozorovať gorily v horách, priblížiť sa k majestátnym, na pohľad flegmatickým hrochom, popíjať miestny sladký čaj s mliekom, nechať si zaplietť vrkôčiky v najnovšom štýle, prežiť kresťanskú bohoslužbu v africkom rytme, udržiavať slušnú hladinu adrenalínu skrze taxi-

služby obratných motocyklistov, cestovať divokými a do posledného centimetra zaplnenými minibusmi, plaviť sa v rannom opare na Viktóriinom jazere, navštíviť kávové fairtradové družstvo, ochutnať delikátnu tilapiu, rolex, matoke a iné špeciality. Niečo z toho sa nám na spoločnej ceste so sestrou Irenou Košíčkovou po Keni a Ugande podarilo realizovať. K nespočetným cestovným radám a typom sme si pridali ešte jeden: navštíviť projekt „Afrika Afrike“ („Africa for Africa“, ďalej AFA), ktorý zaisťuje Pražská diecéza našej cirkvi. Mali sme k tomu veľkú šancu, pretože sme svoje putovanie začínali v hlavnom meste Kene, Nairobi. Mali sme i silnú motiváciu, keďže o projekte sme dovtedy ničom málo tušili, ale nemali veľkú predstavu, ako v realite funguje.

Projekt AFA zahájil svoju existenciu v roku 2010 a zameriava sa na vzdelávaciu, finančnú a pastoračnú podporu mladých ľudí z mestských slumov Nairobi. Jednou z jeho súčastí je počítačový vzdelávací program, ktorý sa realizuje na strednej škole St. Mary Viwandani v slume Mukuru. Práve toto miesto, tzv. „Rokycanovo husitské centrum“, nám spoločne s bratom Josefom z Taizé predstavil pastor Dazwet Lubanga. Dazwet je dobrovoľný spolupracovník na projekte AFA a zároveň blízky priateľ farára Phaneula Osweta, koordinátora projektu v Českej republike.

Centrum si musíte predstaviť v skromných rozmeroch ako malú miestnosť na prvom poschodí školy, kde sa na-

chádza 11 počítačov. Spočiatku zaskočení priestorovým minimalizmom centra sme postupne pochopili, že aj tu sa môžu diať veľké veci. To keď sa na počítačový kurz začali schádzať študenti a pred samotnou hodinou si „prečvičovať“ (rozumej všetko iné, len nie „surfovať“, mailovať, chatovať“ na internete) prácu s počítačom. Podľa ich vlastných slov sú za možnosť navštevovať počítačový kurz veľmi vďační. Pre mnohých mladých ľudí v Nairobi nie je bežným vlastníť počítač či notebook. Naučiť sa pracovať v základných počítačových programoch je pre nich preto vzácna príležitosť, ktorá predstavuje veľkú výhodu pri hľadaní zamestnania po škole. Potvrdila nám to i Julie, mladá pani učiteľka, ktorá počítačové kurzy v centre vedie. V tomto čase už prebieha piaty kurz a tak môže na základe spätnej väzby študentov vidieť prvé pozitívne výsledky. O kurzy je veľký záujem, uvažuje sa aj o otvorení pokročilejších kurzov, zameraných na výučbu grafiky a dizajnu. Študenti platia vstupný symbolický príspevok (cca 300 Kč, z ktorých je platená bezpečnostná služba pre centrum), kurzy sú však z veľkej časti financované z českých darov na projekt.

Nechceli sme študentov krátiť o vzácny čas vyučovacej hodiny, ale naša návšteva centra musela prebehnúť podľa miestneho bontonu. Úvodného slova sa ujal pastor Dazwet, privítal a predstavil všetkých hostí, postupne predal slovo každému z nich. Nasledovalo privítanie zo strany učiteľky

Dokončení na str. 3

CENU PAMĚTI NÁRODA ZÍSKALA I ČLENKA NAŠÍ CÍRKVE

Ve čtvrtek 17. listopadu udělilo sdružení Post bellum čtyřem osobnostem Ceny Paměti národa. Laureáty jsou válečný veterán Imrich Gablech, řeholnice Anna Magdalena Schwarzová a bývalí političtí vězni Luboš Jednorozec a Miluška Havlůjová, členka naší církve. Neziskové sdružení Post bellum, které zaznamenává vzpomínky pamětníků - válečných veteránů, bývalých vězňů koncentračních táborů, politických vězňů, disidentů, ale i komunistů a agentů StB, udělovalo tyto ceny letos podruhé. Dva tisíce spolupracovníků sdružení vybíralo z tisíce výpovědí uložených na portálu www.pametnaroda.cz osobností, které svým životem prokázaly odvahu a odhodlání bránit hodnoty demokracie.

Život sestry Milušky Havlůjové byl obtížný a pevně spjatý s rodinnou válečnou historií. Narodila se 13. května 1929 v Dušníkách u Prahy, ale vyrůstala ve Voltuši a v Rožmitále pod Třemšínem. Její otec Jaroslav Pompl

byl důležitou postavou odboje: spoluzakládal místní pobočku Obrany národa a jako majitel pily pomáhal ukrývat uprchlíky v lesních bunkrech. Od roku 1944 se sám musel skrývat, gestapo na něj vypsalu odměnu a jeho žena Emilie skončila v Terezíně. Pomplovi našťásti okupaci přežili, ale protože odmítali komunismus, dostali se brzy znovu do potíží: hned po únoru

1948 jim byl znárodněn majetek a otec putoval do uranového lágru za údajnou kolaboraci s nacisty. Jako odbojář se s takovou pohanou nikdy nesmířil a když se roku 1949 vrátil domů, chtěl očistit své jméno. Doma to nešlo, a tak se pokusil propašovat na Západ všechny dostupné informace o svém případě, sepsal zprávu o poměrech v pracovních táborech a dokonce (podle pozdějších záznamů StB) získal i jakýsi film, který tábory zachycoval.

Jeho dcera, mezitím provdaná Havlůjová, mu v jeho úsilí pomáhala. V lednu 1953 byl Jaroslav Pompl podruhé zatčen a záhy i jeho dcera. Státní bezpečnost ji sebrala na ulici i s dvouletým synkem a sestra Havlůjová podstoupila tvrdý výslech. Hned v květnu ji tajná policie znovu zatkla. Odrhli ji od dítěte a odvezli do Bartolomějské ulice; chtěli, aby jmenovala další, kteří otci pomáhali. Pokud by podepsala spolupráci s StB, byla by okamžitě

Dokončení na str. 3

Víra jako proces

Víra je stále zkoušené nahlížení smyslu všeho, co jest. Lze o ní přemýšlet z mnoha hledisek, je možné ji prožívat s různou hloubkou a intenzitou. Nutí nás zastavit se, zahledět do nitra. Vidět, co je tam zbytečné, prázdné, chaotické, co překáží zřetelům víry, co brání světlému. Toužíme po proměně a otevíráme se její možnosti – té šanci plně nebeské vůně. Boha nemůžeme vzít „ztechčí“, bezhlavá aktivita postrádá smysl. To by byl pokus o manipulaci. Nechtějme ho opřít svými představami. Je třeba otevřít se pokorně jeho paprskům a jeho příchodu, jeho pozvolnému sestupování do našeho srdce. Teprve svoboda a zodpovědnost nasvícená vírou dává životu smysl.

Možná jsme sledováni „transcendentní“ kamerou, všechny naše myšlenky, činy, plány, hledání a každý tu máme úkol. Máme odevzdat svůj „počet“, zodpovídáme se za něj. Za chyby se v životě platí, kdo by takové situace neznal ze své zkušenosti. Vsadíme například občas ke své škodě na falešné přátele. Nebo s někým sympatizujeme, a pak dost pozdě zjistíme, že nemá charakter. Nejdříve několikrát selže, když jde o prosté a základní dodržení slova. Už to by mělo být varováním. A pak se nakonec ukáže, že si tajně bere na splácení bytu či luxusního auta ze společných podnikatelských peněz. Nebo ošidil o dědictví někoho ze sourozenců. Známe například člověka, na něhož maminka přepsala nemovitost v pohraničí, ovšem s tím, že tam budou jezdit i jeho dvě sestry a jejich rodiny. Všechno probíhalo dobře. On o nemovitost pečoval a rodinám rozvedených sester dopřával bratrsky toto rekreační zázemí. Pak uplynula léta a ten muž přepsal dům na svou dospělou dceru Zdenku. Myslel si, že tentýž vzorec se bude opakovat. Nikoliv. Dcera Zdenka tam jezdí s manželem a s dětmi a pak jejich přátelé a známí, příbuzní jenom ze strany manžela, pro přízeň ze Zdenčiny strany tam jaksi „není místo“. Co svědomí? V takovýchto střetech a dilematech se světem, s lidmi a jejich sobectvím, nespravedlivostí, chamtivostí, víra dozrává, obrušuje se.

Víru je třeba hloubkově reflektovat. Zpytovat své „ledví“. Meditovat. Riskovali jsme pro víru? Udělali jsme krok do neznáma, onen pověstný „skok do propasti“? U Boha je třeba riskovat a z lásky vsadit na důvěru.

Skrze Ježíše Krista máme stále možnost svých přestoupení upřímně litovat a poznovu obnovit narušený vztah s Bohem. Bůh je Stvořitel, je to velkorysý dárce života a je tím nejvyšším dobrem, proto je důležité se k němu obracet, žít s ním, hledat jej, modlit se k němu. Zjišťujeme, že lidé, kteří si vypěstovali pevnou víru, založenou na pochopení a zakotvenou v každodenní praxi, jsou všeobecně mnohem schopnější vyrovnat se s nesnázemi než ostatní. Také jsou odolnější, zakotvení ve vnitřním klidu a více schopní pomoci sobě i druhým.

Olga Nytrová

Z kazatelského plánu

PRVNÍ NEDĚLE ADVENTNÍ

Dej mi poznat svoje cesty, Hospodine, uť mě chodit po svých stezkách.

ŽALM 25,4

První čtení: Izajáš 64,1–9

Tužby:

2. Abychom se na Kristův příchod připravovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom po Božích cestách kráčeli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože všemohoucí, vzbud' svou sílu a přijď' mezi nás! Milostivě nás ochraňuj před hříchem a zachovej si nás pro den svého příchodu. Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 1,3–9

Evangelium: Marek 13,24–37

Verš k obětování: Žalm 85,8

Verš k požehnání: Marek 13,31

Modlitba k požehnání:

Čekáme na tebe, Hospodine a ty přicházíš a sytiš nás chlebem věčného života a dáváš nám pít z kalicha požehnání. Dej, ať zůstáváme bdělými a připravenými, abychom mohli stanout omilostněni před Synem člověka, až přijde v slávě. Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 203, 205, 295, 314

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ VYZNAVAČSKÉ PŘÍBĚHY

31

Petrovo vyznání u Cesareje Filipovy

Mt 16,13-20

Pokračování z minulého čísla

2. Richard Glover má zajímavý výklad. V dávném východě byla brána vždycky místem (zvláště v malých městech a vesnicích), kde se setkávali starší a vladaři a udíleli rady a vykonávali spravedlnost. Například existoval zákon, že „má-li někdo syna nepoddajného a vzpurného, ...ať ho otec i matka uchopí a vyvedou ke starším jeho města, k bráně jeho místa“ (Dt 21,18-21) a tam bude nad ním vyneseno rozsudek a trest proveden. V Dt 25,7 je uváděn člověk, který působí problémy, a jeho švagrová má vystoupit „do brány ke starším“ a zjednat si spravedlnost. Brána byla scénou jednoduchého právního řízení, kde se setkávali starší. Takže brána mohla znamenat místo vlády, vládnutí. (Po dlouhou dobu například vláda Turecka byla nazývána Sublime Porte – porte je francouzsky brána.) Pak by ta Ježíšova věta znamenala, že vláda podsvětí nikdy církev nepřemůže.

3. Pak je tu třetí možnost. Vraťme se k myšlence, že skalou, na které je církev založena, je Ježíš, Syn živého Boha. A místo podsvětí nebylo místem trestu, ale místem smrti, kam – v primitivní židovské víře – odcháze-

li všichni mrtví. Tady je zřejmě funkcí bran držet věci uvnitř, spoutat je, zavřít je, ovládnout je. Existoval jeden člověk, kterého brány smrti nemohly zavřít, a to byl Ježíš Kristus. On zlomil pouta smrti. Jak je to u autora Skutků: „... smrt ho nemohla udržet ve své moci ... neboť mě nezanecháš v říši smrti a nedopustíš, aby se tvůj Svatý rozpadl v prach“ (Sk 2,24.27). V tom případě Ježíšův výrok je odkazem na blížící se vzkříšení. Jako když Ježíš říká: „Objevil jsi, že jsem Syn živého Boha. Brzy přijde čas, kdy budu ukřižován a brány smrti se za mnoho zavřou. Ale jsou bezmocné, neudrží mě ve své moci – brány smrti nemají moc nad Synem živého Boha.“ Tady je vyjádřena nezničitelnost Krista a jeho církve.

PETROVO POSTAVENÍ

Dál Ježíš uvádí určité výsady, které byly Petrovi dány, a určité povinnosti, které na něj byly vloženy.

1. Ježíš říká, že dá Petrovi klíče království.

a) Ten výraz vždycky označoval určitý druh velmi specifické moci. Například rabíni měli rčení: „Klíče narození, deště, vzkříšení z mrtvých

náleží Bohu“. To znamená: jen Bůh má moc stvořit život, poslat dešť a pozvednout mrtvého zase k životu.

b) V Novém zákoně je tento výraz pravidelně spojen s Ježíšem. Jen v jeho rukou jsou klíče, nikoli v rukou někoho jiného. Ve Zjevení 1,17-18 praví vzkříšený Kristus: „Já jsem první i poslední, ten živý; byl jsem mrtev – a hle, živ jsem na věky věků. Mám klíče od smrti i od hrobu.“ A ve Zjevení 3,7 je vzkříšený Kristus popisován jako „ten Svatý a Pravý, který má klíč Davidův; když on otevře, nikdo nezavře, a když on zavře, nikdo neotevře.“ Tento popis nám sděluje, že Ježíš má určité božské právo, a ať se Petrovi dostalo jakéhokoli slibu, ten nelze chápat jako anulování a zrušení práva, které náleží jen Bohu a Synu Božímu.

c) Všechny tyto novozákonní obrazy vycházejí ze starozákonního obrazu u proroka Izajáše (Iz 22,22). Ten popisuje Eljakíma, který bude mít klíč od domu Davidova na svém rameni a který jediný bude otvírat a zavírat. Povinností Eljakíma bylo být věrným správcem domu.

Přípravila Jiřina Kubíková

Pokračování příště

Nad Písmem

BDĚTE, NEVÍTE KDY PÁN DOMU PŘIJDE! Mk 13,24-37

Sestry a bratři – stojíme opět na přelomu časů. Pro věřící křesťany začíná advent. Býváme zvyklí, že v adventu slyšíme hned na počátku o předchůdci Pána Ježíše – Janu Křtiteli. Letos je to jiné, zaznívají k nám vybízivá slova Pána Ježíše: „Co vám říkám, říkám všem: Bďte!“ (Mk 13,3)

Přiznám se, že mě ta 13. kapitola Markova evangelia vždy trochu děsila. No řekněte, kdo z nás by rád četl o předpovídaných katastrofách, o konci věků, o osudu hříšníků – zvláště když se sebekriticky za ně považujeme. Náš text nás samozřejmě nutí podívat se hned na počátek kapitoly. Je tam předpověď zkázy chrámu. Nikomu se pochopitelně ani nesnilo o tom, že by něco tuto dominantu Jeruzaléma mohlo narušit. Možná nám to připomene povodně, které se od roku 1997 prohánějí naší republikou a v místech, kde teče malý potůček je najednou proud vody, který strhne dům či dokonce most.

Domnívám se, že učedníky musela slova o zkáze chrámu, o bědách, které lidi čekají, o velkém soužení atd. šokovat. To zřejmě vybudilo jejich pozornost k důležitým Ježíšovým předpovědím. Ličí v nich, jak bude vypadat jeho druhý příchod na svět. Chci upozornit na jednu větu z této pasáže: „Ale dříve musí být evangelium kázáno všem národům...“ Mk 13,10. A pak, jako by šel před námi film o druhém Kristově příchodu: uvidíte znesvěcující ohavnosti... přijdou falešní Mesiáši a lžiproroci budou předvádět zázraky... přijdou ale taková soužení která nebyla od počátku světa... Pán Ježíš však radí a vyzývá:

vy nikomu a ničemu takovému nevěřte! Mějte se na pozoru, všechno jsem vám řekl předem. „Nebe a země pominou, ale má slova nepominou.“ (Mk 13,31)

Nedávno si nejen v USA ale po celém světě lidé připomněli 10 let od útoku na New York 11. září 2001. Od té doby byly další povodně, zatopené metro v Praze, padající domy atd. Lidé se mezi sebou straší: Co ještě přijde? Už byla velká zemětřesení, vlny tsunami, tornáda, požáry, války, absolutní neúcta k životu. Pesimisté hlásají – to už bude brzy konec světa! Co my? Věříme sousedům nebo Bibli? Slyšíme senzacechtivé lidi nebo Ježíšovo slovo? Ten říká jasně: „O tom dni ani hodině nikdo neví, ani andělé, ani Syn, jedině Otec...“ (Mk 13,32)

A tak, milé sestry a milí bratři, kdy přijde podruhé Pán a nastane konec věků, není naše starost. Ale co je naší starostí – a o to právě nyní, na počátku adventu jde – je kvalita našeho života. Žijme – nejen v adventu – život čestný, bohobojný, věrný, plný naděje a lásky, v porozumění pro lidi i přírodu – prostě život k obrazu Božímu. Vždyť druhý příchod Páně, který si právě připomínáme v adventu, zruší vše nedobré, zlé, odstraní nemoc, bolesti, války.

Pán Ježíš v Markově evangeliu připomíná hospodáře a služebníky. Ano, pán odešel a nikdo neví, kdy se vrátí. Každý v jeho domě dostal nějakou zodpovědnost. Jak s ní naloží, jak bude pracovat, je na jeho rozhodnutí. Ten, kdo hlídá dům, vrátný, má být bdělý. Jsou lidé, kteří zneužívají ne-

přítomnosti hospodáře. Klidně lenoší, spí, předstírají činnost. Ale Pán, sestry a bratři, přijde opravdu znenadání. Apoštol Pavel zaslubuje Korintským: „Kristus vám bude oporou až do konce, abyste v den našeho Pána Ježíše Krista nebyli obviněni...“ Bdit znamená, být si vědomi toho, že nás nebeský Otec stále vidí. A že dal soud do rukou Synovi. A ten soud přijde. Žijme tedy nejen v adventu podle Boží vůle, snažme se dodržovat jeho zákony. Jsou nám dány k našemu dobru. A neděsme se. Držme se Kristovy ruky, pracujme, služme, modleme se a očekávejme s nadějí a doufáním Boží vůli při nás. Přejí vám všem požehnaný advent!

Jana Chaloupková

**Nebeský Otče,
v běhu času jsme došli
až k času očekávání
druhého příchodu Pána Ježíše
Krista, k adventu.
Bohužel není to doba klidná,
ale je to doba
lidského shonu, nákupů,
zbytečného toužení
po věcech, úklidu domů,
ne svých srdcí.
A tak tě prosíme:
dávej nám uvědomění
kvality tohoto adventního času.
Kéž víme,
že záleží na každém z nás,
jak jej prožijeme
a čím naplníme svá srdce.
Nauč nás i naše děti
rozeznávat, co je důležité
a co nám neprospívá.
Kéž tvůj pokoj, který je výukou
Pána Ježíše Krista,
přejde i do našich otevřených
srdcí. Amen**

NÁVŠTEVA ROKYCANOVHO...

Dokončení ze str. 1
a vybraných studentů. V druhom kole vyzval Dazwet hosti k povzbudivému tónu pre študentov. Študenti na oplátku ďakovali za podporu a nanovo vyjadrili svoju radosť z našej návštevy. Tento, pre nás možno trochu neobvyklý model priebehu návštev, má v sebe niečo vzácne. Dáva priestor hlbšie naslúchať a zároveň premýšľať o tom, čo povedať a ako to povedať. V tej chvíli sme si uvedomili, že pre prítomné decká sme prví reprezentanti z onej ďalekej cirkvi v Čechách, ktorí sa prišli pozrieť, ako ich projekt funguje. Čakal nás ešte povinný podpis o

knihy návštev u pána riaditeľa a pár usmievaných póz pre zvečnenie tohto popoludnia. Pastor Dazwet navrhol prejsť sa uličkami slumu Mukuru, aby sme videli, odkiaľ prichádzajú do školy a centra miestne deti. Odchádzali sme naplnení radosťou, ktorú nám predali študenti v centre. Naša zvedavosť našla uspokojenie a počiatočná motivácia nové rozmery: priviesť domov správu, že projekt našej cirkvi v Keni funguje a že má zmysel ho podporovať a byť na neho hrdí. Keď pôjdete niekedy „okolo“ Nairobi, možno sa vám na rozdiel od nás pošastí spoznať niektoré z detí (vybraní šikovní študenti zo sociálne slabých

rodín), ktorým sú z českých príspevkov platené poplatky na strednej škole (u nás projekt všeobecne známy ako „Adopcia na diaľku“). Pri odchode zo školy sme aspoň na nástenke mohli vidieť ich tváre a podľa popisu ich situácie pastorem Dazwedom dúfať, že i tento program projektu AFA skutočne pomáha potrebným mladým ľuďom.

Viac informácií o projekte na: www.afrikaafice.cz.
Číslo účtu pre prípadné príspevky: 1922545319/0800 VS 777.

Silvia Kamanová

CENU PAMĚTI NÁRODA...

Dokončení ze str. 1

propuštěna. Sestra Havlůjová na tento zážitek vzpomíná jako na nejhorší chvíli ve svém životě a řekla, že jí v ten okamžik nesmírně pomohla víra v Boha. Spolupráci odmítla, ve vazbě strávila pět měsíců. V listopadu 1953 byla odsouzena k pěti rokům vězení, peněžitému trestu, konfiskaci veškerého majetku a ztrátě občanských práv po dobu 5 let.

Na svobodu a zpátky k synovi se sestra Havlůjová dostala 1. března 1955, poté, co prezident Zápotocký vyhlásil amnestii pro vězňené matky (ovšem jen pro ty, které za sebou měly polovinu uloženého trestu). Její vztah se synem byl po propuštění složitý a trvalo řadu let, než se napravil. Jaroslav Pompl byl mezitím souzen v prosinci 1953 v Plzni. Dostal deset let těžkého žaláře, vyšel z něj teprve v roce 1960 a zemřel ve Voltuši o pět let později: na jeho zdravotním stavu se podepsala otrokářská práce. Teprve po smrti byl zproštěn obžaloby "ze závažné činnosti v době okupace".

Miluška Havlůjová se po propuštění z věznic živila jako úřednice a účetní. V době pádu komunismu se angažovala v Občanském fóru, stala se nejprve zastupitelkou a později starostkou Rudné u Prahy – v letech 1992-1998. V současné době je předsedkyní rady starších v náboženské obci Rudná. K udělení ceny jí srdečně blahopřejeme.

(Podpořit Post Bellum v natáčení vzpomínek pamětníků můžete zasláním dárkovské DMS ve tvaru DMS PAMET na číslo 87 777. Cena DMS je 30 korun, z níž Post Bellum obdrží 27 korun. Službu provozuje Fórum dárců.)

Petra Štěpánová

V PRAZE-DEJVICÍCH JEDNALO...

Dokončení ze str. 1
technicky rehabilitovat národní kulturní památku, vnést do ní nový život, nový účel a výrazně rozšířit a zkvalitnit současné nabízené kulturní služby. Tím by naše církev pomohla rozšířit povědomí o odkazu Mistra Jana Husa především v těchto cílových skupinách:

* žáci základních škol a studenti středních škol

* laičtí zájemci o historii a teologii

* lidé vyhledávající poznávací programy - rodiny s dětmi do 15 let

* lidé vyhledávající klasické decentní kulturní vyžití - literární večery, koncerty apod.

* teologové, představitelé církví, historici (centrum nemá ambici dlouhodobě podporovat badatelství - cílem je mít jednu či dvě místnosti, kde by se při významnějších příležitostech mohli tyto lidé setkávat)

* vlastníci obdobných památek, pracovníci památkové péče (projekt bude připraven opravdu jako vzorová obnova památky, s čímž souvisí i zvýšené výdaje)

Centrum by mělo nabízet:

* vzdělávací expozici

* programy pro střední a základní školy

* programy pro veřejnost

* programy pro odbornou veřejnost

* vzorový projekt obnovy a využití národní památky

* doplňkové služby (zvýšení příjmů), např. malá kavárnička

Vzdělávací expozice bude obsahovat moderní a klasické prvky. Moderní část obsahující zážitkové didaktické prvky podá základní přehled o zvycích ve 14. a 15. století, seznámí s reformací, s úlohou české reformace, představí život, dílo a odkaz Mistra Jana Husa a přiblíží vývoj pohledu na jeho osobnost.

Nyní se počet návštěvníků pohybuje kolem 3000 osob ročně. Asi před 20 lety to bylo kolem 20000. Pokles je způsoben pasivním charakterem expozice. Projekt očekává, že v roce 2015 by mělo Husinec navštívit 25000 lidí.

Po delší rozpravě církevní zastupitelstvo rozhodlo schválit veřejnoprávní smlouvu ve věci výstavby Centra Mistra Jana Husa s tím, že podpisem smlouvy pověřilo statutárního zástupce. Následovalo jednání o podmínkách majetkového vyrovnání státu s církvemi. Církevní zastupitelstvo vzalo se souhlasem na vědomí parametry ma-

jetkového vyrovnání státu s církvemi a náboženskými společnostmi ve znění ze dne 29. září 2011.

Pak církevní zastupitelstvo přerušilo své zasedání s tím, že bude pokračovat dne 10. prosince 2011 od 9 hodin

v Praze 6-Dejvicích, Wuchterlova 5. Závěrem bratr patriarcha všem přítomným poděkoval a popřál hojnost Boží milosti v nastávajícím adventním čase.

(red)

**Na opravy a údržbu
Památníku Mistra Jana Husa v Husinci
můžete přispět i vy
na účet:**

43-570420277 / 0100

Variabilní symbol: 9 + číslo náboženské obce

MALÉ OHLÉDNUTÍ ZA SETKÁNÍM MLÁDEŽE V BRNĚ

Lidé mají ve zvyku po prožitých situacích je následně zhodnotit, zrekapitulovat a udělat si nějaký závěr. A já se ptám sama sebe: jaký mi zůstal pocit ze setkání mládeže v Brně? Chtělo by se mi říci, že dobrý, ale po zpracování materiálů z tzv. "world café" musím konstatovat, že výborný. Posud'te sami odpovědi pěti skupin mladých. A tak vám všem přeji co nejvíce příležitostí k setkávání s mladými lidmi.

Neboť:

„Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti.“ J 15,5

Ivana Krejčí

**OTÁZKY A ODPOVĚDI
NA SETKÁNÍ MLÁDEŽE 2011
V BRNĚ NA ODPOLEDNÍM „WORLD CAFÉ“:**

Představte si, že máte moc sjednotit církev na Zemi. Jak byste se zachovali a proč?

* Dialog o sjednocení je důležitější než sjednocení samo. Z toho vyplývá – každý má jiné „chutě“ = nesjednocovat!

* Tuto moc má jen Bůh. Nepřisluší nám o tom rozhodovat.

* Kdybychom, zcela hypoteticky, tuto moc měli, asi bychom se jí raději vzdali. Jsme pro jednotu v mnohosti. Důležitější je vnitřní jednota než ta vnější.

* Víme, že Bůh je jeden, ale u stolu jsme se neshodli, zda sloučit či nesloučit. Různorodost je dobrá, ale bojíme se rozepří: proti 5 x pro 4.

* Nevyužili bychom moc sjednotit církev, ale ke sjednocení může dojít v projevech vůči světu (spolupráce mezi církvemi, pomoc potřebným). Podporujeme jednotu v mnohosti.

Co konkrétně v našich představách i životní zkušenosti znamená „zůstávat v Kristu“?

* Snažit se žít se svým svědomím, spojení s Duchem svatým.

* Zůstat v Kristu je samo o sobě tajemstvím. I ta konkrétní zkušenost je tajemstvím.

* Snažit se žít s přítomností Ježíše Krista a podle jeho zásadních přikázání.

* Stát si za vírou a neodpadnout, když se něco nedaří nebo se to někomu nelíbí. „Vrátit se“ po období duchovní pouště, překonat ji.

* Podle nás to znamená: následovat Krista, chovat se podle jeho přikázání. Pociť vnitřní radosti a jeho ochrany. Vyjadřuje píseň: „Do kostela v džínách“.

Co nám pomáhá prohlubovat svůj vztah s Ježíšem?

* Život sám jako takový ve spojení s křesťanskou vírou, naplněný mnoha detaily každodenního žití s Ježíšem v nás, v druhých a kolem nás.

* Náš vztah s Ježíšem prohlubuje: společenství, modlitba, Bible, životní situace, umění, protipólní extrémní stavy, krása stvoření = téměř cokoli.

* Pomáhají nám životní události (kladné i záporné), osobní ztížení (modlitba, četba Písma), společenství s druhými (pomoc druhým), zvěstování evangelia, účast na svátostech. Vědomí toho, že jsme součástí universa.

* Překonání utrpení s pomocí Boží i bližních.

* Prohlubovat svůj vztah pomáhají velké životní křivky, zvraty, chyby.

Mladí a staří křesťané – jsme na jednom kmeni? A proč?

* Ano, jsme, protože nás spojuje víra v Krista i on sám.

* Staré i mladé výhonky jsou na jednom kmeni, protože víra není otázkou věku, ale osobní cesty. Ovšem některé výhonky jsou příliš bujné (ale tvárné).

* Kmen jeden, ale větve různé – můžou se lišit, ale přesto mají stejné kořeny a stejný cíl.

* Ano. Jsme na jednom kmeni, protože se perfektně doplňujeme.

* Ano. Mladí budou jednou staří a staří byli kdysi mladí.

Jak a při jakých příležitostech, případně jakým způsobem se vám daří uvědomovat si naše spojení s Kristem? („...“, vy jste ratolesti.“)

* Modlitba, služba lidem, životní zvraty. Různě, v různých situacích – při hudbě, modlitbě, v přírodě, ve štěstí i neštěstí. Projevují se u nás pocity.

* Podobná otázka, a tak i odpověď jako u stolu č. 4 (naše odpověď 2. řádek) + dodáváme – sledování elementárních živlů.

* Setkávání se s Kristem ve svém vlastním nitru.

* Bohoslužba, okolí, odstranění problému, negace víry – vnímání odlišností, sporů.

* Překonání krize (utrpení). Ticho, které mě vede k vnitřnímu dialogu. Studium Bible a její srovnání s myšlenkami dnešního světa (vlastního života).

Jak ovlivňuje víra váš vztah k přírodě a ke stvoření?

* Víra podpořila náš kladný vztah k přírodě a její ochraně. Inspiruje, zdůvodňuje a projasňuje definici zasazení horizontu lidského bytí v tomto časném světě.

* Probouzí to ve mně vědomí nepostihnutelnosti Boží dokonalosti. Z toho vyplývá respekt k přírodě, snaha o její ochranu a touha po jejím poznání.

* Zintenzivňuje pocit úcty a pokory k přírodě, ke stvoření a k životu.

* Díky víře se na to díváme jako na otázku morality (takže velmi).

* Jsem k ní vnímavější. Uvědomění si života ostatních, stejných práv ostatních. Zvyšování úcty a pokory k přírodě, ke stvoření, k životu.

ZPRÁVY

Blahopřání Zdeničce

Naše sestra varhanice Zdeňka Gazdová se 27. listopadu dožívá 80. narozenin. K hudbě ji vedl její tatínek br. Josef Janiš, který byl rovněž skvělý hudebník. Na varhany v Kvasicích hrál přes 40 let až do svých 80. narozenin. Pak jeho místo na káru převzala jeho dcera, která hraje v místním Husově sboru na varhany už přes 30 let.

Sestra Zdeňka Gazdová kromě nedělního varhanního doprovodu navzdávající s pěveckým sborem písně na Vánoce a Velikonoce k obohacení svátečních bohoslužeb a také na pohřby. S br. farářem pak jezdí na nedělní bohoslužby do bohoslužebných středisek a rovněž vede v místě svého bydliště v Tlumačově s místními učitelkami pěvecký sbor.

Rada starších v Kvasicích jí ze srdce děkuje za její dlouholetou obětavou práci a vyprošuje u našeho Pána, aby jí dopřál do dalších let pevné zdraví, stále dobrou duševní pohodu, radost ze života v kruhu svých blízkých i mezi námi a ve všem Boží požehnání.

Rada starších Kvasice

Setkání u sv. Mikuláše

Vždy poslední pondělí v měsíci se scházíme v 17 h ke společným modlitbám v chrámu sv. Mikuláše v Praze.

(rst)

Kalendář Nazaretu 2012

Středisko Nazaret Diakonie a misie CČSH v Borovanech uspořádalo ve středu 16. listopadu ve společenské místnosti ve svém sídle v Borovanech - Podzámčí "Slavnostní zavěšení Kalendáře 2012". Při této příležitosti vystoupilo pěvecké oddělení ZUŠ Borovany.

Tento kalendář nabízejí k zakoupení - možno jej zaslat i poštou.

Kalendář přináší celou sbírku Karla

Tomana Měsíce, která patří k základním dílům české poezie. Tentokrát ilustrace tvořili klienti sociálních služeb z našeho střediska pod vedením arteterapeutky Káti Ašenbrennerové. Pozoruhodné je i to, že celou sbírku básní přepsala pro kalendář naše klientka paní Magda Cyroňová, vozičkářka, která navíc vidí jen na velmi krátkou vzdálenost a nemá ruce.

Cena kalendáře je opět 150 Kč.

Karel Filip

Koncert v Šumperku

Náboženská obec v Šumperku pořádá adventní koncert houslového dueta 1. prosince v 16 h v modlitebně sborového domu na ul. Gen. Krátkého 14. Účinkují: uč. Jaroslav Trdla – 1. housle, uč. Petra Babničová – 2. housle. Úvodní slovo: Jan Sladovnik, průvodní slovo: Petra Babničová. Srdečně zve farní úřad a rada starších.

(rst)

Výstava betlémů

V Regionálním muzeu v Litomyšli (Jiráskova č.p. 9) lze do 15. ledna 2012 navštívit výstavu představující vánoční betlémů v jejich pozoruhodné různorodosti. Prezentovány budou betlémů historické ze sbírek několika muzeí i současně ze soukromého majetku. Materiálem, z něhož jsou vyrobeny, je nejčastěji dřevo a papír, ale třeba i kukuřičné šustí, těsto, keramika či korálky. Jesličky se od sebe mohou výrazně lišit svojí velikostí, některé jsou miniaturní, jiné naopak obrovské. Největší na výstavě bude historický českořebovský betlém a současný litomyšlský keramický betlém paní Ireny Švecové. Každý z těchto betlémů je dlouhý pět metrů.

Výstava je pořádána ve spolupráci s Českým sdružením přátel betlémů – pobočkou Betlémáři Litomyšlska. Slavnostní zahájení výstavy proběhlo 26. listopadu ve 14 h.

(red)

Advent v Rokycanech

Zve vás srdečně na adventní pobožnosti do Rokycan, do modlitebny Českobratrské církve evangelické, které se zde konají vždy ve čtvrtek v 16.30 h.

* 1. prosince bude kázat ThDr. Radek Hobza.

* 8. prosince káže Mgr. Daniel Majer.

* 15. prosince káže Mgr. Jitka Wendlíková.

* 22. prosince káže Mgr. Jaroslava Švábová.

(rst)

Advent a Vánoce v Táboře

Náboženská obec (Farského 1960) zve v adventním a vánočním čase na tato setkání:

Adventní koncerty:

* 27. listopadu od 16.30 h – účinkuje Pěvecký sbor Hlahol

* 4. prosince od 16.30 h – klavír E. Peřinová, zpěv L. Peřinová, varhany B. Novotná, zpěv K. Remsová

* 18. prosince od 16.30 hodin - houslista Jaroslav Svěcený

Dobrovolné vstupné je určeno pro postižené a potřebné děti.

Vánoční bohoslužby:

* 24. prosince ve 21 h „půlnoční bohoslužba“ s koledami

* 25. prosince v 9 h slavnostní bohoslužby se svátostmi

* 26. prosince v 9 h bohoslužby s vánoční nadílkou dětem

(rst)

Divadlo Mana

Divadlo MANA zve 1. prosince v 19 h do velkého sálu divadla na představení UMĚNÍ MILOVAT ŽIVOT, Ladislav Řezníček. Literárně hudební pořad z korespondence Berty Suttnerové-Kinské, první ženské nositelky Nobelovy ceny za mír, s norským spisovatelem Björnstjernem Björnsonem. Produkce Blanka Vogelová ve spolupráci s Velvyslanectvím Norského království v Praze, Nadací Život umělce a divadlem Mana.

(red)

Neznámá Indie

Náboženská obec v Chlumci nad Cidlinou zve na besedu Neznámá Indie s Mgr. Janou Jurigovou, která žila více než rok v Indii jako dobrovolný sociální pracovník Salesiánské pomoci a při své práci i cestách mohla zažít Indii a její obyvatelstvo ve všech jejích rozmanitostech. Beseda bude doprovázena četnými fotografiemi a koná se dne 30. listopadu od 18 h v Husově sboru.

Rostislav Kotrč

Koncerty u sv. Mikuláše

* 2. 12. – 19 hodin
Mozart, Dvořák, Vivaldi, Bach
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat – barokní housle,
Y. Škvárová - mezzosoprán
* 3. 12. – 19 hodin
Mozart, Dvořák, Vivaldi, Bach
Vivaldi orchestra Praga,
V. Návrat – barokní housle,
Y. Škvárová - mezzosoprán
* 4. 12. – 19 hodin
Bach, Dvořák, Händel
Christmas music,
Prague Brass Ensemble,
J. Kalfus - varhany

(Řešení z minulého čísla: Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.)

Jana Krajčřířková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčřířková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@csh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

ZEKUMENY

NA SLOVENSKU PROBĚHL 9. ROČNÍK PROJEKTU "SVÍČKA ZA NENAROZENÉ DĚTI"

Na Slovensku proběhl devátý ročník projektu Svíčka za nenarozené děti. Jeho hlavní myšlenkou je spojit vzpomínku na všechny věrně zesnulé se vzpomínkou na děti, které se nemohly narodit. Kromě soukromých modliteb a společných modlitebních pochodů bylo možné se k akci připojit zapálením svíčky v oknech svého domova.

Na Dušičky se v oknech měst a obcí po celém Slovensku rozhořely svíce připomínající životy nenarozených dětí. "Rozeslali jsme více než 55 tisíc svíček," řekl organizátor projektu Marek Michalčík. Věřící, i všichni ostatní, kteří se do projektu chtěli zapojit, se v modlitbě či pietní vzpomínce ztišili na památku dětí, které zemřely při spontánním anebo umělém potratu. Modlili se také za rodiče těchto dětí a také za ty, kteří umělé potraty vykonávají nebo je aktivně podporují.

"Projekt organizujeme proto, abychom si všichni, v čase, kdy jsme citlivější na téma smrti, uvědomili, že také nenarozené děti mají lidský život. Proto je musíme chránit, pomáhat jim a modlit se za jejich zdraví a narození," uvedl Michalčík. Projekt Svíčka za nenarozené děti organizuje Fórum života ve spolupráci s křesťanskými médii na Slovensku a podporují ho také slovenští biskupové.

Ve dvou největších slovenských městech se v těchto dnech také pořádá modlitební pochod na vzpomínku nenarozených dětí. Na Dušičky se uskutečnil v Bratislavě a zapojilo se do něj asi 80 lidí. Následující den se modlitební pochod uskutečnil také v Košicích, kde se ho zúčastnil i místní arcibiskup Bernard Bober. Ten pak sloužil liturgii na úmysly celého projektu. Po bohoslužbě věřící šli společně k místní Staré nemocnici, ve které se potraty pravidelně provádějí.

podle Radia Proglas

SVATOVÍTSKÝ POKLAD

SE PO VÍCE NEŽ 20 LETECH OPĚT OTEVŘE VEŘEJNOSTI

Po více než 20 letech se do kaple sv. Kříže na II. nádvoří Pražského hradu vrátí stálá expozice Svatovítského pokladu, výběru z největšího a nejposvátnějšího chrámového pokladu v českých zemích shromážděvaného při kostele, později katedrále sv. Víta už od 11. století. Pro návštěvníky se expozice opět otevře 16. prosince v pravé poledne. Před tím její provoz slavnostně zahájí prezident republiky Václav Klaus a pražský arcibiskup Dominik Duka. Expozice, kterou s podporou Správy Pražského hradu připravily Kancelář prezidenta republiky a Metropolitní kapitula u sv. Víta, představí 139 předmětů vysoké historické a umělecké ceny. K nejvýznamnějším mezi vystavenými díly bude patřit více než půlmetrový zlatý relikviářový kříž, který nechal zhotovit Karel IV. Kříž se označuje také jako korunovační, neboť byl užíván při korunovacích. Bývá vystavován spolu s českými korunovačními klenoty.

Přípravě expozice předcházelo kompletní restaurování historického exteriéru i interiéru kaple sv. Kříže. Kaple byla postavena po polovině 18. století v první etapě tereziánské přestavby Pražského hradu, kterou vedl vídeňský dvorní architekt Niccolò Paccassi. O sto let později ji nechal přestavět rakouský excísař a poslední český král Ferdinand I. Stavební práce a restaurování bohatě zdoběného interiéru kaple sv. Kříže přišly na 28 milionů korun a trvaly dva a půl roku. Částečné restaurování pokladu a jeho příprava k expozici vyšly Metropolitní kapitulu na téměř 1,5 milionu korun. „Tuto stálou expozici bychom tu chtěli ponechat alespoň deset let. Kvůli choulostivým prostorám sem bude mít přístup vždy maximálně 45 osob, ale nečekáme zde fronty. Doufáme, na rozdíl od katedrály sv. Víta a Zlaté uličky, které lákají spíše turisty, v zájem tuzemských návštěvníků, kteří se zajímají o českou historii,“ řekl ředitel Správy Pražského hradu Ivo Velíšek. O vstupném do expozice se zatím stále jedná. Někdejší expozice Svatovítského pokladu v kapli sv. Kříže z roku 1961 byla uzavřena kvůli nevyhovujícím bezpečnostním podmínkám na počátku 90. let a vystavené předměty byly uloženy v tzv. Hilbertově klenotnici v katedrále sv. Víta. Poklad jako celek nebyl od té doby přístupný veřejnosti.

www.christnet.cz

BILLY GRAHAM VE SVÉ POSLEDNÍ KNIZE REFLEKTUJE POZDNÍ STÁŘÍ

Americký evangelista Billy Graham vydal krátce před svými 93. narozeninami, které oslavil 7. listopadu, svoji 30. knihu, napsala agentura IDEA. V ní se pod titulem Na cestě k domovu (Nearing Home) vyrovnává se smyslem stáří. „Celý svůj život jsem byl vyučován, jak mám jako křesťan zemřít, ale nikdo mne neučil, jak mám žít v posledních letech života,“ píše Graham. Nejcenějším dědicstvím pro děti a vnuky nejsou peníze či materiální statky, nýbrž „charakter a víra“. Billy Graham si je jist, že Bůh někoho nechává na zemi dlouho žít bez důvodu. Nejde jen o to vyrovnat se s obavami a narůstajícími omezeními, nýbrž stát se ve všech těžkostech vnitřně silnějším. (Evangelista trpí početnými neduhy, kromě jiného Parkinsonovou chorobou.) Avšak člověku nemá jít o to, aby věnoval příliš mnoho času tomu, že bude myslet na vlastní slabosti; jde spíše o to uvažovat o Boží síle, píše v knize. Billy Graham se stal legendárním kazatelem. Během 60 let kázal odhadem 210 milionům lidí ve 185 zemích. Po smrti své manželky Ruth v roce 2007 žije v ústraní ve svém domě v Montreat v Severní Karolíně. Dodnes každý den studuje Bibli a čte noviny.

podle www.christnet.cz

Roční předplatné na rok 2011 činí 364 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100